Šuškavé víno

Autor: Qark
Datum: 27. 11. 2004 21:30
URL: http://www.qark.net/clanek/suskave-vino

Včera se konala akce ve vinném sklípku.

Když jsem dorazil na sraz, tak už tam čekala početná skupinka natěšených kamarádů, vybavených foťáky a PET-lahvemi, které si hodlali dovézt zpět naplněné až po okraj vytouženým vínem. O půl šesté dorazil autobus do kterého jsme se všichni naskládali a pak dalších 10 minut čekali na pořadatele, který přišel pozdě, ačkoliv to byl on sám, kdo nás nabádal k přesnému dodržení času odjezdu. Cesta trvala necelých 45 minut za bujarého veselí a vtipkování o igelitových sáčcích, které pro nás ke každému sedadlu pověsil prozíravý řidič.

Autobus nám zastavil v Mikulově, přímo před sklípkem. Vyhrnulo se z něj kolem čtyřiceti mladých alkoholiků, kteří se nemohli dočkat, jak se večer zřídí. Ve vinném sklípku nás čekaly stoly plné klobásek a chlebů se slaninou, které pro nás připravila majitelka, malá postarší paní oblečená jako prodavačka Jednoty. Ta si nás v duchu přepočítala a vybrala šest lidí, jež měli to privilegium ochutnat víno a svým kamarádům pak doporučit nejzdařilejší značku. Hrnul jsem se první, protože si myslím, že se ve vínu docela dobře vyznám.

Paní nám rozdala skleničky a donesla si koštýř a schůdky, bez kterých by jinak na sud ani nedosáhla. V zápětí jsme mohli docenit její umění nasát víno do koštýře, protože si ta nebohá paní potáhla tak, že si při tom i lokla a víno jí do sudu za hlasitého kašlání teklo nosem zpět. Ovšem to tu nadšenou vinařku neodradilo a hbitě vyměnila koštýř za šlaušek. Zavelela "Müller" a jala se ocucáváním druhého konce šlauchu potáhnout víno. Nutno dodat, že jí to taky nešlo moc bravurně a tak měl každý polité nohy od vína a ve skleničce víc slin hostitelky, než zlatavého moku.

Já ochutnal první a hned mi bylo jasné, že to co se nám podává by šlo bez uzardění prodávat jako víno krabicové. Paní se nechtěla zdržovat výkladem a tak jen přehodila šlauch a zahlásila "Veltlín" a natahovala ruce pro skleničky, které nám před vteřinou naplnila. Takže jsme jen zavřeli očí, kopli do sebe Müllera a s doufáním v lepší kvalitu natáhli ruce vstříc Veltlínu.

Ovšem to jsme se velmi spletli. Po mírném povalení v ústech se mi splašily chuťové buňky a snažily se dostat z pusy takovou rychlostí, že mi málem vyrazily zuby. Hned jsem si vzpomněl na Mládkovu písničku Šuškavé víno, kde svoje pojmenování vysvětluje slovy "..to je, když malý si doušek dáš a zkřivená pak ústa máš, že do ucha si sám žašuškáš".

O dalším koštování se ani nebudu víc rozepisovat. Paní to ale měla vemi dobře vymyšlené, protože všem samozvaným znalcům, kteří se přihlásili, nabídla během dvou minut asi 10 druhů vína a tak jsme zpátky mezi kamarády odcházeli nalití a zbytek večera nám bylo jedno co pijeme.

Ale dobrou zábavu naštěstí nedělá dobré pití, ale hlavně dobrá společnost. A ta byla vynikající. Zbytek večera jsme se báječně bavili. Pár jedinců sice po první půlhodince strávilo nějakou dobu na lavičce před sklípkem, kde čekali až je nějaký kamarád zachrání od umrznutí a dotáhne je dovnitř, protože oni toho sami nebyli schopni. Což dokazoval i pohled na jejich pozvracené nohy.

S přibývajícím časem a přibývajícím vínem rostla zábava a docházelo také k nejrůznějšímu párování. Místnost byla plná objímajících se lidí, kteří za zvuku harmoniky zpívali písně, ke kterým většinou ani neznali slova. Skončili jsme kolem druhé hodiny ranní a nasoukali se do autobusu, jenž nás potom dokonale oplilé dovezl zpět na rozjezd ve tři. Rozcházeli jsme se těžkým krokem a s nohama pletoucíma se jako jehlice Ovčí babičky.